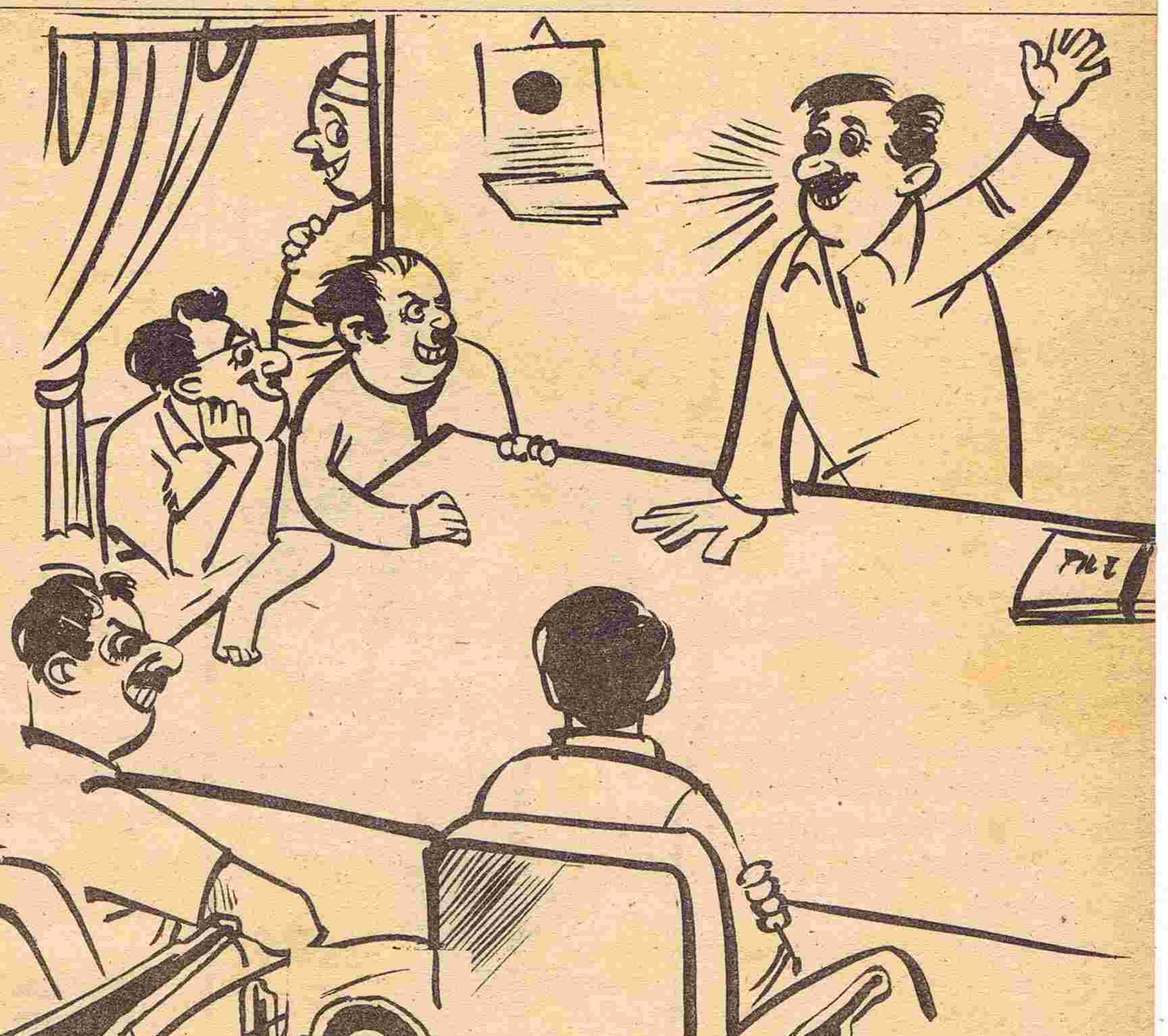

గురివింద

— వి. కృష్ణ ఆర్. కట్నేని

'ఓరే రామారావూ! ఈ సంగతి విన్నావా?' అంటూ వచ్చి కూర్చున్నాడు అప్పారావు.

'ఏ సంగతీ వినాలేదు. వినదలుచుకోనూ లేదు. అసలే పెండింగ్ వర్కు చాలా ఉంది. నువ్వు కొద్దిగా లేచి వెళితే నేను నా పని చూసుకుంటాను. మరి దయ చేస్తావా?' అన్నాడు రామారావు చిరాకుగా ముఖంపెట్టి.

అప్పారావు ముఖం లక్కపిడత సైజుకు చిన్నబుచ్చుకున్నాడు. విసురుగా లేస్తూ 'ఛీ వెధవా! ఉత్సాహం అంతా చప్పబరిచేస్తావు. ఎలాంటి విషయం చెప్పబోతున్నా అంతే. అవున్లే. అసలు 'టేస్టే' అంటూ లేని నీలాంటి మొద్దు ముఖానికి తగుదునమ్మా అని చెప్పరావడం నాదే బుద్ధి తక్కువ' అన్నాడు.

అప్పుడే 'హలో అప్పారావుజీ ఇలా రండి సార్!' సెక్షన్లో ఓ మూల నుంచి కేక విన్పించింది.

అప్పారావు ముఖం వికసించింది. 'హలో ఆదినారాయణా! ఎప్పుడొచ్చావు. నే చూణ్లే లేదు సుమా!' ఆనందంగా అంటూ అటు వెళ్ళాడు.

రామారావు తేలిగ్గా నిట్టూర్చి ఫైల్లో తలదూర్చాడు.

అప్పారావూ, రామారావూ ఆ ఆఫీసులో అదే సెక్షన్‌లో అయిదేళ్ళ నుంచి పనిచేస్తున్నారు. ఉండేది పక్కపక్క ఇళ్ళల్లోనేమో, అందులోనూ ఇద్దరి భార్యలూ కూడా స్నేహితురాళ్ళేనేమో, అందువల్ల ఈ ఇద్దరి మధ్య కాస్త చనువు కూడా ఎక్కువే.

అన్ని విషయాల్లోనూ అప్పారావు బాగానే ఉంటాడు. ఒకే ఒక్క విషయంలో తప్ప. అప్పారావుకి పక్కవాళ్ళ వ్యక్తిగత విషయాల్లో తలదూర్చాలనే ఆసక్తి కాస్త ఎక్కువ. తన విషయం తప్ప అందరి విషయాల గురించి రహస్యం రహస్యం అంటూనే ఆ రహస్య విషయాలపైనే సుదీర్ఘ చర్చలు చేస్తుంటాడు. ఆ ఆఫీసులో అప్పారావుకి సరిపడే వాళ్ళు చాలా మందే ఉన్నారు కనుక అప్పారావు యొక్క ఈ అభిమాన వ్యాసంగం అడ్డూ ఆపూ లేకుండా బహు చక్కగా సాగిపోతూ వస్తూనే ఉంది. రామారావుకి అప్పారావులో ఉన్న ఈ గుణమే నచ్చదు. అలా ఒకరి వ్యక్తిగత విషయాల మీద మరొకరి వద్ద చెప్పడం మంచిది కాదని ఎన్నోసార్లు అప్పారావుకి చెప్పినా లాభం లేకపోయింది. కాలమే అప్పారావుకి తగిన పాఠం చెప్తుందనే ఆశాభావంతో మౌనం వహించాడు రామారావు ఇక చేసేదిలేక.

అవతల అప్పారావు పౌరాణికుడిగా పురాణ కాలక్షేపం బహు చక్కగా, మహావైభవంగా జరిగిపోతోంది. ఆ సెక్షన్‌లో సగానికి పైగా జనం అప్పారావు చుట్టూ చేరిపోయి తన్మయత్వంగా తలలూగిస్తూ ఆలకిస్తున్నారు. మధ్య మధ్య తాము కూడా భాగస్వామ్యం వహిస్తూ.

ప్రస్తుతం టైపిస్టు సురేఖ సెక్షన్లో లేదు. అందువల్ల చర్చ ఆమెపై సాగుతోంది. నిన్న సాయంత్రం సురేఖ అప్పారావుకి 'సులక్షణ' థియేటర్‌లో కన్పించిందట. ఒంటరిగా కనిపిస్తే ఆశ్చర్యం లేదు కాని, మరో వాకు లాంటి కుర్రాడితో జంటగా కన్పించిందట. ఆ జంటగా ఉన్న కుర్రాడు ఆమె భర్త మాత్రం ఎంత మాత్రం కాదుట. సురేఖ ఆ కుర్రాడితో వలకబోసిన హొయలు, వగలు మాత్రం వర్ణించతరం ఎంత మాత్రమూ కాదట.

సీటు పరమానందం అందుకున్నాడు. 'అవును గురో మొన్న మార్కెట్‌లో నేను చూశాను. పాపం ఆ కుర్రాడి వయసు ఈవిడ వయసు కంటే తక్కువేనేమో కూడా. పచ్చగా, బొద్దుగా, నేస్లీగా ఉంటాడ్లే. ఆ కుర్రాడితో ఈవిడగారు ఆడుతున్న సరసాలూ, చేస్తూన్న చేష్టలూ చూశాక నాకే పిచ్చెక్కి పోయిందనుకో...'

అప్పారావు గభాల్న అతని వాక్ప్రవాహానికి అడ్డేశాడు. 'ఏమిటీ పచ్చగా బొద్దుగా ఉన్నాడా? మరి నే చూసినతను సన్నగా, నల్లగా ఉన్నాడే!' అంటూ.

'ఆ! ఆ వగలాడికి ఒకరనేంటీ?' మూతి తిప్పింది. ఆ ఆఫీసు పెద్ద ఆడపడుచు మహాలక్ష్మమ్మ.

'అవునవును మొన్నేం జరిగిందంటే...' మళ్ళీ కొనసాగించాడు. అప్పారావు, సభ్యులందరూ చెవులు రిక్కబొడుచుకుని వింటూండగా.

చివరకు సురేఖ ఓ పెద్ద తిరుగుబోతనీ ఆమె భర్త ఓ చేతగాని వెధవనీ తీర్మానించేశారు.

సరిగ్గా ఆ తీర్మానం సభ ఆమోదం పొందుతూండగానే ఓ గంట పర్మిషను పెట్టిన సురేఖ ఆఫీసు ఆవరణలో అడుగుపెట్టినట్లుగా ఆఫీసు అటెండరు వార్తామూర్తి సమాచారం అందించాడు. చర్చ వెంటనే నాగార్జున అమలల సంబంధాలపైకీ, చిరంజీవి, రంభల అనుబంధాల మీదకీ మళ్ళిపోయింది.

లంచవర్లో ఏదో పని ఉందని సీటు పరమానందం పర్మిషను తీసుకు వెళ్ళిపోయాడు. ఇక తన సహచర బృందంతో అప్పారావు, పరమానందం అతని వ్యక్తిగత విషయాలు అన్న విషయంపై చర్చ సాగించాడు. పరమానందం అలా అమాయకంగా కన్పిస్తాడే గాని పరమ కర్కోటకుడట.

కన్నతల్లినీ, తండ్రిని అతను పెట్టని బాధలు లేవట. ఏదో తండ్రి పెన్షన్ తెచ్చుకుంటున్నాడు. కనుక బతకనిస్తున్నాడు. కాని లేకపోతే ఏనాడో తల్లినీ, తండ్రినీ పీకనొక్కేసి చంపేసునట. సాయంత్రం ఆరు దాటిందంటే బార్లోనే కన్పిస్తాడట. రోజూ మెక్డవెల్ విస్కీ ఫుల్‌బాటిల్ కావల్సిందేట. ఆ తర్వాత ముక్కా, అద్దె వనితా తప్పనిసరేనట. అతనికి ఊరి నిండా అప్పులేనట. ఇవన్నీ చాలనట్టు అర్ధరాత్రి ఇంటికి పడుతూ లేస్తూ వెళ్ళి పెళ్ళాన్ని చావబాదుతాడట. నర్తి అనుమానప్పీనుగట. ఇంటి నుంచి బయటకు వచ్చేప్పుడు, తల్లినీ, తండ్రినీ, పెళ్ళాన్నీ ఇంట్లో ఉంచి వీధి తలుపుకీ, దొడ్డితలుపుకీ ఏనుగు తలకాయలంతేసి తాళాలు బిగిస్తాట్ట. ఎంత అనుమానపు వెధవ కాకపోతే ఇంతవరకూ, ఒక్క స్నేహితుడికీ తన ఇల్లు తెలియకుండా మేనేజ్ చేసుకొస్తున్నాడూ అని ముక్తాయించాడు చివరకు అప్పారావు.

ఇలా అప్పారావు పనీ మూడు కబుర్లూ ఆరు పుకార్లుగా సాగిపోతూండగా ఒకానొకనాడు హఠాత్తుగా కథ అడ్డం తిరిగింది.

ఆ రోజు అప్పారావు ఓ గంట పర్మిషను పెట్టి ఆలస్యంగా ఆఫీసుకు వచ్చేడు. సరిగ్గా అప్పారావు ఆఫీసుకి వచ్చి ఆ సెక్షన్లో అడుగుపెట్టే సమయానికి రామారావు మినహా మిగిలిన సెక్షన్ సభ్యులందరూ అప్పారావు మీదే చర్చ రసవత్తరం సాగిస్తున్నారు. ఖర్మ కొద్దీ ఎవరూ అప్పారావు రాకను గమనించలేదు. వార్తామూర్తి కూడా ఆ రోజు సెలవు పెట్టడం వల్ల చాలా ప్రమాదం జరిగిపోయింది.

అప్పారావు ఉగ్రుడై పోయాడు. 'ఏమిటీ నేనం పెళ్ళాం చేతిలో కీలుబొమ్మనా? మొగతనం లేనివాడినా? పెళ్ళాం కొంగున కుక్కనై పోయి తల్లీదండ్రులను నడిబజార్లోకి గెంటేశానా? రాత్రిళ్ళు పేకాడతానా? నాటుసారా పాకెట్లు తాగుతానా? ఊరి బయటి గుడిసెల్లో దూరుతానా? ఏమిట్రా కూస్తున్నారు?' అంటూ శివాలెత్తి పోయాడు. చొక్కాలున్న వాళ్ళ కాలర్లూ, చీరలున్నవాళ్ళ కొంగులూ పట్టుకు లాగుతూ ప్రళయతాండవం చేశాడు. వాళ్ళు మాత్రం ఊరుకుంటారా?

నలుగురూ కలిసి అప్పారావు చరి
ఎండగడుతూ అయ్యగారి కీళ్ళు సరిచే
కార్యక్రమం ప్రారంభించారు. ఈ గొడవ
ఆఫీసరు బయటకు వచ్చి ముందు గయ్య
ఆనక వితవుట్ ఎంక్వైరీ అప్పారావుకే మెమె
ఇచ్చాడు ఆఫీసులో అంతః కలహా
రేపుతున్నాడని. ఆఫీసు అప్పటికి ప్రశాంత
అయింది.

ఆ సాయంత్రం రామారావు దగ్గరికి వ
కూర్చున్నాడు అప్పారావు. డీలాపడిపోయి
అప్పారావుని చూస్తే జాలేసిం
రామారావుకి.

నెమ్మదిగా ప్రారంభించాడు అప్పారావు.

'చూశావా రామారావు. వీళ్ళం
ఎలాంటి వాళ్ళో. నా మీద ఎంతలే
అభాండాలు వేస్తూ మాట్లాడ
కుంటున్నారో. తోటి ఎంప్లాయీనని కూ
లేకుండా నా వ్యక్తిగత విషయాల గురిం
ఎంత నీచంగా చెప్పుకుంటున్నారో.
వాపోయాడు.

రామారావు కయ్‌మన్నాడు.

'నోర్మూయ్. ఇంతకాలం నువ్వ
చేసిందేమిటో. ఆ టైపిస్టు సురేఖ లేనప్పుడ
ఆవిడ గురించీ, ఆ సీటూ పరమానంద
లేనప్పుడు అతని గురించీ, ఆ సీనియ
అసిస్టెంట్ మహాలక్ష్మమ్మ లేనప్పుడు ఆవి
గురించీ, ఆ హెడ్‌క్లర్కు సూర్యారా
లేనప్పుడు ఆయన గురించీ, వీళ్ళెవరు
కాకపోతే ఆ సినీ యాక్టర్స్ గురిం
మాట్లాడినప్పుడు గుర్తులేదా నీకు నువ్వ
వాళ్ళ పర్సనల్ విషయాల
మాట్లాడుతున్నావని, ఆ టైపిస్టుకి మదపి
ఉందనీ, ఈ పరమానందం నీచ నికృ
నిర్భాగ్యుడనీ ప్రచారం చేసినప్పుడు తెలీలే
అవి అభాండాలని? నువ్వు మరొకరి
వ్యక్తిగత విషయాలలో వేలుపె
కెలికినప్పుడే, నీకు తోచింది వాగినప్పు
నీకూ వ్యక్తిగతం అన్నది లేకుండా పోయిం
మరొకరి ప్రైవేటు వ్యవహారాలు పబ్లిక్
చర్చించినప్పుడే నీకూ ప్రైవేటు విషయ
అంటూ లేకుండా పోయింది.

అందరి మీదా అభాండాలు వేసి నీచా
నీచంగా ప్రచారం చేసే నీకు అస
'వ్యక్తిగతం' 'నీచం' 'అభాండాలు' అ
మాటలు మాట్లాడే అధికారం ఉందా
చెప్పరా చెప్పు?'

అప్పారావు తల వాలిపోయింది.